

Sygn. akt III AUa 1617/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Jolanta Kazberuk

Sędziowie: SO del. Marzanna Rogowska (spr.)

SA Barbara Orechwa-Zawadzka

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2015 r. w B.

sprawy z odwołania M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

po rozpoznaniu skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 1 lipca 2014r. w sprawie sygn. akt III AUa 539/13

postanawia:

odrzuć skargę.

Sygn. akt III AUa 1617/14

UZASADNIENIE

M. B. w dniu 26 września 2014 r. wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 1 lipca 2014 roku w sprawie o sygn. akt III AUa 539/13, którym Sąd ten zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji i oddalił odwołanie od decyzji ZUS z dnia 18 maja 2012 roku odmawiającej wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Powyższy wyrok został wydany wskutek rozpoznania apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 12 marca 2013 roku, zmieniającego decyzję ZUS z dnia 18 maja 2012 r. i przyznającego wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W oparciu o art. 403 § 2 k.p.c. skarżący powoływał się na dokumenty nie uwzględnione w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym, które mogły mieć decydujący wpływ na rozpatrzenie sprawy w postaci dokumentacji medycznej oraz na dokument sporządzony po wydaniu wyroku przez Sąd Apelacyjny, ale w oparciu o stan faktyczny istniejący w trakcie rozpoznawania sprawy, w postaci zaświadczenia lekarskiego. Skarżący zawniósł jednocześnie o przeprowadzenie dowodu z dokumentacji medycznej dotyczącej jego stanu zdrowia, która nie została uwzględniona przez biegłych opiniujących w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym oraz z zaświadczenia lekarskiego wydanego przez lekarza medycyny pracy z dnia 25 sierpnia 2014 r. Uzasadniając wznowienie postępowania we wskazanej sprawie skarżący wskazał, że Sąd Apelacyjny wydał zaskarżony wyrok pomimo podnoszonych przez niego zarzutów do opinii biegłych, dotyczących niezgodności tych opinii z przedstawioną przez niego dokumentacją medyczną. Pominięcie tej dokumentacji przez biegłych powoduje zdaniem skarżącego, że stanowi ona nowe dowody nieznanne Sądowi przy

rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy, co uzasadnia wnioski o wznowienie postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. Ponadto skarżący wskazał na nowy dowód w postaci zaświadczenia lekarskiego lekarza medycyny pracy z dnia 25 sierpnia 2014 r. stwierdzającego, że jest on niezdolny do pracy w zawodzie elektroenergetyka.

Wskazując na powyższe, skarżący domagał się uchylecia prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 1 lipca 2014 r. oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem możliwe jest wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 401-404 k.p.c. Z treści skargi M. B. wynika, że oparł ją na podstawie wznowienia określonej w art. 403 § 2 k.p.c., w myśl którego można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od łącznego zaistnienia trzech przesłanek, na które wskazuje utrwalone orzecznictwo, po pierwsze - wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych faktów (dowodów), które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, po drugie - możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz po trzecie - niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu (postanowienia SN: z dnia 22.02.2012 r., II UZ 54/11, LEX nr 1168885; z dnia 18.10.2011 r., III UZ 24/11, LEX nr 1129130; z dnia 26.05.2011 r., II UZ 11/11, LEX nr 901617). W orzecznictwie przyjmuje się ponadto, że „wykrycie”, o którym mowa w art. 403 § 2 k.p.c. odnosi się do okoliczności i dowodów w poprzednim postępowaniu w ogóle nieujawnionych, bo nieznanymi stronie i dla niej niedostępnymi (por. postanowienie SN z 15 maja 1968 r., I Co 1/68, OSNCP 1969 Nr 2, poz. 36, postanowienie SN z 17 stycznia 2001 r., IV CKN 1515/00, niepubl., postanowienie SN z 19 stycznia 2006 r., IV CZ 143/05, niepubl. Z dnia 25 czerwca 2014 r. IV CZ 35/14 niepubl.).

Przesłanka „niemożności skorzystania w poprzednim postępowaniu” ze środków dowodowych (art. 403 § 2 k.p.c.) jest spełniona dopiero, jeżeli były one przedmiotem uwzględnionych wniosków dowodowych strony, a dowód z nich nie został przeprowadzony wskutek ich niezyskania przez sąd (postanowienie SN z dnia 9.04.2009 r., I UZ 1/2009, LexPolonica nr 2409853). Jeśli tylko istnieje możliwość, że dowód może prowadzić do odmiennej oceny sprawy, należy wznowić postępowanie ze względu na konieczność ochrony interesu skarżącego i prawo do sądu. Ze względu jednak na zasadę niewzruszalności orzeczeń prawomocnych (od której wyjątek stanowi regulacja wznowienia postępowania) można i należy wymagać, by skarżący domagający się wznowienia udowodnił, że w zakończonym postępowaniu wykazał się wysoką starannością w prowadzeniu postępowania dowodowego - szczególnie gdy domaga się wznowienia ze względu na wykrycie nowych faktów lub dowodów. Ustawodawca wymaga bowiem, jak już podkreślono, by były to fakty i dowody nie znane stronie (postanowienie SN z dnia 8.03.2011 r., II PZ 6/11, LEX nr 852553).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, powoływane przez skarżącego dowody nie odpowiadają powyższemu warunkowi. Skarżący powołuje się bowiem na dokumentację medyczną, która była mu znana i została powołana w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym. Nie miała miejsca tym samym wymagana „niemożność skorzystania przez stronę z dowodów w poprzednim postępowaniu”. M. B. nie wskazuje ponadto, jaka dokładnie dokumentacja medyczna została pominięta w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym. Podnosi jedynie, że biegli jak i Sąd nie wymienili tychże dokumentów jako dowodów, w oparciu o które została wydana opinia biegłych, a następnie wyrok Sądu Apelacyjnego. Tymczasem w opinii podstawowej z dnia 13 lutego 2014 r. (opinia k. 77-79 akt sprawy III AUa 539/13) oraz w opinii uzupełniającej z dnia 12 maja 2014 r. (k. 113) biegła z zakresu medycyny pracy powoływała się na dokumentację medyczną znajdującą się w aktach sprawy. Również biegły z zakresu neurochirurgii i neurotraumatologii w opinii z dnia 5 marca 2014 r. powoływał się na okazaną do wglądu dokumentację medyczną (opinia k. 89-93 akt sprawy III AUa 539/13). Powyższe, wbrew twierdzeniom skarżącego świadczy o tym, iż biegli zapoznali się z dokumentacją medyczną dostępną w niniejszej sprawie. Podkreślić trzeba, że to na skarżącym spoczywał, wynikający z art. 6 k.c. i

art. 232 k.p.c. obowiązek wykazania takich dowodów, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których nie mógł on skorzystać w poprzednim postępowaniu. M. B. nie wykazał jednak istnienia takich dowodów.

Skarżący powołuje się także na orzeczenie lekarza medycyny pracy z dnia 25 sierpnia 2014 r., które zostało wystawione już po wydaniu przez Sąd Apelacyjny wyroku z dnia 1 lipca 2014 r. Należy podkreślić, że środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. Zgodnie z poglądem wyrażonym w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2014 r. (I UZ 18/14, LEX nr 1537267), wznowienie postępowania nie jest dopuszczalne w sytuacji, gdy ubezpieczony powołuje się na nowe dowody medyczne, w postaci zaświadczeń, orzeczeń, czy opinii lekarskich, powstałe po zakończeniu poprzedniego, prawomocnie zakończonego postępowania. Taka sytuacja ma miejsce w sprawie niniejszej, zatem również ten dowód nie może stanowić przesłanki do wznowienia postępowania.

Mając na uwadze powyższe należało przyjąć, że skarga o wznowienie postępowania zakończonego w sprawie III AUa 539/13 nie była oparta na podstawie z art. 403 § 2 k.p.c., podlegała więc odrzuceniu na mocy art. 410 §1 k.p.c.